

נזיר נה

רבי יוסי ברבי יהודה	רבי	
מטהר	מטמא	הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל
משום גושא	משום אוירא	לימא כתנאי
אהל זרוק שמה אהל	אהל זרוק לא שמה אהל	דחייה והבנה אחרת - דכולי עלמא משום גושא
והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה אומר: תיבה שהיא מלאה כלים וזרקה על פני המת (באהל) - טמאה, ואם היתה מונחת - טהורה !		קושי דחייה להבנה זו
כיון דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן	אף על גב דלא שכיחא גזרו ביה רבנן	הבנה שלישית - דכולי עלמא משום אוירא
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - טהור, בקרן ובספינה ובאיסקריא - טמא.		חיזוק להבנה זו
לא גזרו שמא יוציא ראשו ורובו לשם	גזרו שמא יוציא ראשו ורובו לשם	הבנה רביעית - דכולי עלמא משום גושא
ר' יוסי בר' יהודה אומר: הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל - טהור, עד שיוציא לשם ראשו או רובו		חיזוק להבנה זו

ומתחיל ומונה מיד, ואין מבטל בהן את הקודמין

הגבלת רב חסדא לדברי המשנה לגבי נזיר שנצטרע: ל"ש אלא בנזירות מועטת, אבל בנזירות מרובה - מיסלק נמי סלקין ליה (הימים של מצורע עולים לחישוב ימי נזירות).

קושי: מתיב רב שרביא: **מתחיל ומונה מיד, ואין מבטל בהן את הקודמין**; במאי?

- אילימא בנזירות מועטת, קבעי גידול שיער! (מטבל את הקודמים)
 - אלא לאו בנזירות מרובה, וקתני: **מתחיל ומונה מיד**! (לא הפסיק בכלל את ספירת הימים)
- תירוץ: הוא מויתב לה, והוא מפרק לה:
בנזירות בת חמשים יום, דיתיב עשרין ואיתילידא ביה צרעת, מגלח צרעתו והדר יתיב תלתין יומין דנזיר, דהא אית ליה גידול שער.

1 – נזיר	20 – נצטרע-מפסיק לספור ימי נזירות ונשאר 30 יום	50